

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er mest til beroligelse for fru Annette Just.

Jeg kan sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke opfatter forliget på arbejdsmarkedsområdet som et udtryk for, at nu skal lovene bare overholdes. Der er faktisk markante og gedigne ændringer i regelsættet, ellers havde vi måske heller ikke ladet os fedte ind i sagen.

Noget andet er, hvordan arbejdsministeren og Socialdemokratiet forsøger at sælge dette forlig i forhold til deres respektive baglande m.v. Det skal jeg ikke blande mig i, men der er gedigne forbedringer på rådighedsområdet, på aktivierungsområdet osv.

Fru Annette Just siger, at det skal være sådan, at man mister dagpengereetten, hvis man afslår et jobtilbud. Jeg kan sige, at det er indført i forliget, for så vidt angår delperiode 2. Når en person dér får tilbudt et individuelt jobtræningsforløb og siger nej, bliver den pågældende sendt ud af dagpengesystemet og skal på ny optjene fulde rettigheder, dvs. 26 ugers arbejde inden for tre år.

Det er en markant opstramning. Vi havde gerne set noget tilsvarende for delperiode 1, men det kunne vi ikke komme igennem med. Vi fik nogle andre stramninger for delperiode 1, og det er klart, at der også er lidt forskel på, om man er nyledig eller man er langtidsledig. Det mener vi også skal indarbejdes i reglerne.

Så jeg mener, at fru Annette Just kan se på forslaget med meget positive øjne, for der er væsentlige skridt i den rigtige retning. Det er ikke nok, det er fuldstændig rigtig. Vi skal vurdere hele regelsættet til september på baggrund af erfaringerne fra det virkelige liv, og vi håber og forventer, at regeringen er handlekraftig, når vi kommer så langt og vi formentlig får bekræftet, at der er behov for yderligere skridt.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal indlede med at sige, at jeg i denne sag også taler på vegne af CD, hvis ordfører ikke har kunnet være til stede her.

Også dette lovforslag er en udmøntning af finansloven og en nødvendig opfølgning af arbejdsmarkedsreformen.

Arbejdsmarkedsreformen blev til under meget snævre tidsgrænser. Den var en omvæltning for de systemer, der skulle bruge den, og det er kun naturligt, at indkøringen af den måtte give problemer.

Reformen har været kritiseret fra mange si-

der, ikke mindst af arbejdsgiverne og kommunerne, som i denne sammenhæng jo også er arbejdsgivere. Der var mange, der havde svært ved at forstå, at arbejdsformidlingerne ikke kunne udarbejde handlingsplaner for de ledige i en håndvendning, men så let gik det altså ikke.

Derfor er det godt, at det foreliggende forslag strammer op på systemerne, så de kommer til at virke efter hensigten. Det tror vi vil ske.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg kan se ét positivt element i denne såkaldte justering. Det er, at man dropper det såkaldte særligt tilrettelagte 20-timers-jobtræningsforløb i delperiode 2.

Det, man sætter i stedet, er nogle mere omfattende jobtræningsforløb og dertil formentlig nogle flere penge. Det er nok meget godt, at man sætter nogle flere penge af til de langtidsledige.

Ret og pligt, siges det. Ja, det er pligten til at arbejde, men ikke retten til at skaffe sig reelt fodfæste på arbejdsmarkedet. De helt fundamentale problemer bliver der ikke rørt ved, problemer, der betyder, at man ikke optjener timer i sin jobtræning, selv om man arbejder, at man uforskyldt kan ryge ud af dagpengesystemet – i øvrigt også selv om man arbejder i et såkaldt jobtræningsforløb – og at man bliver sat til at arbejde som løntrykker til underbetaling.

I modsætning til det forrige forslag er dette forslag blevet til i knæfald for de borgerlige. Stramningerne i rådigheden er et typisk eksempel herpå. De borgerlige har haft held til at skabe en rådighedsdebat, til trods for at der er konstateret 23 eksempler på manglende rådighed ud af de berømte 800.000, der har været berørt af ledighed.

Med det som baggrund har vi fået nogle rådighedsstramninger. Hr. Aage Frandsen har fuldstændig ret i, at det, vi skal stemme om her i salen, ikke er om detaljer, men om principper.

Nøgleordet i stramningerne er øget fleksibilitet. Fundamentet er fortsat, at det er de arbejdsløses skyld, at de er arbejdsløse, og derfor skal det sikres, at de udviser den fornødne mobilitet både geografisk og fagligt.

Jeg ser f.eks. for mig den unge, der efter endt læretid bliver fyret, som har vanskeligt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet på grund af manglende erfaringer, og som derefter efter et års ledighed som en sidste hilsen bliver sendt ud af sit fag – det er ikke nogen rar tanke.

Det er de ting, der bliver lagt op til, det er hele